

- 1) bądź sumie kilowatogodzin, prawidłowo wykazanych przez licznik w poprzedzającym nieprawidłowość i następującym okresie odczytowym, pomnożonej przez liczbę, wyrażającą ilość dni w okresie, o który chodzi, i podzielonej przez liczbę, wyrażającą ilość dni w poprzedzającym i następującym okresie odczytowym,
- 2) bądź ilości kilowatogodzin pobranych w odpowiednim okresie obrachunkowym roku poprzedniego z uwzględnieniem ilości dni w danym okresie.

Wybór sposobu obliczenia należy do ZZE. Na wniosek odbiorcy ZZE uwzględni w obliczeniach poprawki, których słuszność została udowodniona.

§ 37. Jeśli sprawdzenie licznika wykaże, że jego wadliwe działanie spowodowane zostało z winy odbiorcy lub jego personelu lub też przez osoby trzecie na skutek niedostatecznego nadzoru ze strony odbiorcy, ZZE ma prawo dochodzić należności za cały czas od ostatniego technicznego sprawdzenia przyrządów pomiarowych u odbiorcy, o ile nie nastąpiło przedawnienie lub prekluzja roszczeń.

§ 38. W razie zaliczenia odbiorcy przez ZZE do niewłaściwej grupy taryfowej albo nieprawidłowego odczytywania wskazań liczników, albo błędnych wskazań licznika nieprawidłowo włączonego przez ZZE i w wyniku tego błędnego obliczenia wielkości zużycia, dostawca sprostuje należność, jednakże tylko za okres nie dotknięty przedawnieniem lub prekluzją roszczeń.

§ 39. O wszelkich okolicznościach, mających wpływ na wysokość opłat należnych ZZE, odbiorca powinien niezwłocznie zawiadomić ZZE pod odpowiedzialnością za wprowadzenie w błąd co do rozmiaru należności i pod rygorem zapłacenia odpowiedniej różnicy w opłatach za cały czas od daty ostatniej kontroli u odbiorcy, a jeśli kontroli nie było, to od daty przyłączenia odbiorcy, chyba że odbiorca udowodni, iż różnica należy się za okres krótszy.

VII. Odłączanie urządzeń odbiorcy od sieci. Rozstrzyganie sporów.

§ 40. ZZE ma prawo odłączyć urządzenia odbiorcy od sieci w razie:

- 1) samowolnego przyłączenia instalacji do sieci,
- 2) pobierania energii bez zawarcia umowy, do celów niezgodnych z umową lub zbywania pobieranej energii innym osobom bez zgody ZZE,
- 3) zalegania z zapłatą należności ZZE albo odmowy przyjęcia rachunku,
- 4) przyłączenia odbiornika z całkowitym lub częściowym pominięciem licznika, ogranicznika prądu lub innego urządzenia do pomiaru energii,
- 5) nieusunięcia w wyznaczonym terminie braków lub uszkodzeń w instalacjach i urządzeniach elektrycznych u odbiorcy,
- 6) usunięcia lub naruszenia plomb nałożonych przez dostawcę,
- 7) niemożności odczytania wskazań licznika w ciągu dwu kolejnych okresów obrachunkowych, jeśli przy tym odbiorca sam nie podał tych wskazań instytucji inkasa należności za energię.

§ 41. Odłączenie odbiorców, których warunki pracy nie dopuszczają nawet chwilowych przerw w zasilaniu z powodu zalegania z zapłatą należności, może nastąpić tylko po 3-dniowym uprzedzeniu. W stosunku do pozostałych odbiorców zamiast uprzedzenia stosuje się nadruk na wystawianych rachunkach, uprzedzający o możliwości odłączenia w razie zalegania z zapłatą należności.

§ 42. ZZE może uzależnić ponowne przyłączenie od uregulowania całego zadłużenia.

§ 43. Spory z odbiorcami, nie podlegającymi przepisom o państwowym arbitrażu gospodarczym, poddaje się rozstrzygnięciu sądów właściwych dla siedziby ZZE.

1202

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 16 sierpnia 1952 r.

w sprawie opłat wstępu do muzeów podległych Ministrowi Kultury i Sztuki.

W wykonaniu uchwały Nr 575 Prezydium Rządu z dnia 9 lipca 1952 r. w sprawie wprowadzenia służby społeczno-oświatowej w muzeach oraz opłat wstępu do muzeów podległych Ministrowi Kultury i Sztuki zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się z dniem 1 września 1952 r. następujące opłaty wstępu do muzeów podległych Ministrowi Kultury i Sztuki:

1. opłatę normalną w wysokości dwóch (2) złotych pobiera się za jednorazowy wstęp do następujących muzeów:

- 1) Muzeum Narodowego w Warszawie,
- 2) Muzeum Narodowego w Krakowie,
- 3) Muzeum Narodowego w Poznaniu,
- 4) Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu;

2. opłatę normalną w wysokości jednego (1) złotego pobiera się za jednorazowy wstęp do pozostałych muzeów;

3. opłatę ulgową w wysokości 50 gr pobiera się za jednorazowy wstęp do wszystkich muzeów od następujących osób za okazaniem legitymacji:

- 1) żołnierzy Wojska Polskiego,
- 2) funkcjonariuszy i pracowników Milicji Obywatelskiej,
- 3) młodzieży szkolnej i akademickiej,
- 4) członków stałych brygad Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”,
- 5) członków Związku Emerytów Państwowych,
- 6) członków Związku Inwalidów;

4. opłatę ulgową w wysokości 25 gr od osoby za jednorazowy wstęp do wszystkich muzeów pobiera się od wycieczek liczących co najmniej 10 osób.

§ 2. 1. Wstęp do muzeów wymienionych w § 1 jest bezpłatny jednego dnia w tygodniu.

2. Centralny Zarząd Muzeów na wniosek zainteresowanego muzeum ustala dzień w tygodniu, w którym wstęp do danego muzeum jest bezpłatny.

§ 3. Wstęp do następujących muzeów jest bezpłatny:

- 1) Muzeum Lenina w Krakowie,
- 2) Muzeum Lenina w Poroninie,
- 3) Państwowego Muzeum Oświęcim-Brzezinka,
- 4) Państwowego Muzeum na Majdanku,

5) Muzeum Narodowego w Krakowie, Oddział — Dom Matejki, 6) Muzeum w Nowym Sączu, 7) Muzeum w Żywcu, 8) Muzeum w Chełmie, 9) Muzeum w Kętrzynie,	10) Muzeum Pomorskiego w Gdańsku, Oddział Wdzydze — Chata Kaszubska, 11) Muzeum w Zielonej Górze, 12) Muzeum w Bolesławcu.

Minister Kultury i Sztuki: S. Dybowski

1203

INSTRUKCJA MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 13 sierpnia 1952 r.

w sprawie organizacji oddziałów instalacyjnych w budowlanych przedsiębiorstwach powiatowych.

§ 1. 1. Dla zabezpieczenia budowlanym przedsiębiorstwom powiatowym możliwości prawidłowego zorganizowania wykonawstwa robót instalacyjnych może być utworzony przy jednym z budowlanych przedsiębiorstw powiatowych w każdym województwie oddział instalacyjny obejmujący swą działalnością teren całego województwa.

2. Oddział instalacyjny zostaje powołany przez wojewódzki zarząd budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, w przypadku stwierdzonej celowości jego istnienia, w drodze wydania polecenia utworzenia oddziału budowlanemu przedsiębiorstwu powiatowemu, posiadającemu najlepsze warunki do prowadzenia robót instalacyjnych na terenie województwa.

3. Polecenie utworzenia oddziału instalacyjnego powinno nastąpić po uprzednim zasięgnięciu opinii prezydium powiatowej rady narodowej, właściwej dla budowlanego przedsiębiorstwa powiatowego, przy którym tworzy się oddział instalacyjny.

4. Oddział instalacyjny jest jednostką organizacyjną budowlanego przedsiębiorstwa powiatowego wyznaczonego przez wojewódzki zarząd budowlanych przedsiębiorstw powiatowych i działa na wewnętrznym ograniczonym rozrachunku gospodarczym, korzystając z następujących uprawnień:

- 1) prowadzi samodzielnie pełną rachunkowość, sporządza pełny bilans i rachunek wyników,
- 2) posiada samodzielny rachunek w banku finansującym jego działalność eksploatacyjną.

§ 2. Działalność oddziału instalacyjnego przy budowlanym przedsiębiorstwie powiatowym obejmuje wykonanie:

- 1) robót wchodzących w zakres instalacji wodociągowej, kanalizacyjnej i gazowej,
- 2) robót wchodzących w zakres instalacji centralnego ogrzewania i centralnej wody ciepłej,
- 3) robót wchodzących w zakres instalacji elektrycznej,
- 4) robót studniarsko-wiertniczych.

§ 3. Oddział instalacyjny zaspokaja potrzeby budowlanych przedsiębiorstw powiatowych danego województwa w charakterze podwykonawcy w zakresie ustalonym w § 2.

§ 4. Dla wykonywania swych zadań oddział instalacyjny posiada warsztaty i magazyn sprzętu, narzędzi i materiałów.

§ 5. Wszystkie materiały służące do robót instalacyjnych wymienionych w § 2 przejmie oddział instalacyjny odpłatnie od budowlanych przedsiębiorstw powiatowych danego województwa w miarę przejmowania lub uruchomienia robót.

§ 6. Koordynację pracy oddziału prowadzi wojewódzki zarząd budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

§ 7. 1. Na czele oddziału instalacyjnego stoi kierownik odpowiedzialny za całokształt działalności oddziału, który zarządza oddziałem przy pomocy podporządkowanych mu komórek organizacyjnych.

2. Kierownik oddziału instalacyjnego podlega dyktatorowi budowlanego przedsiębiorstwa powiatowego, przy którym oddział jest utworzony.

§ 8. Kierownikowi oddziału instalacyjnego są podporządkowane bezpośrednio następujące komórki organizacyjne tego oddziału:

- 1) samodzielny referent planowania,
- 2) sekcja techniczna,
- 3) sekcja finansowo-księgowa,
- 4) samodzielny referent zaopatrzenia.

§ 9. Ilość etatów dla oddziału instalacyjnego ustala do wysokości 13 pracowników umysłowych Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych na zaopiniowany przez wojewódzki zarząd budowlanych przedsiębiorstw powiatowych wniosek budowlanego przedsiębiorstwa powiatowego, przy którym zostaje utworzony oddział.

§ 10. Do zakresu zadań poszczególnych komórek organizacyjnych oddziału instalacyjnego należą następujące czynności:

1. Samodzielny referent planowania:

- a) sporządza plany produkcyjno-finansowe roczne, kwartalne i miesięczne na podstawie planów poszczególnych budowlanych przedsiębiorstw powiatowych oraz prowadzi sprawozdawczość z ich wykonania,
- b) przeprowadza analizę działalności oddziału na podstawie sprawozdawczości z wykonania planu i operatywnych wyników pracy poszczególnych komórek organizacyjnych ze specjalnym uwzględnieniem zagadnienia kosztów własnych oraz zgłasza wy wpływające z analizy wnioski,
- c) przygotowuje umowy na podstawie zleceń otrzymanych od budowlanych przedsiębiorstw powiatowych oraz prowadzi rejestr faktur wystawionych za roboty wykonane przez oddział.

2. Sekcja techniczna:

- a) prowadzi roboty wchodzące w zakres zadań oddziału, koordynując prace poszczególnych grup